

Світло Правди

Per aspera ad astra

Газета розповсюджується безкоштовно

«Світло Правди» №47(121) березень 2012р. видання Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ

Великоднє послання "Urbi et Orbi" Папи Римського Венедикта XVI

Нехай же до вас усіх дійде ликующий голос Церкви, словами, які давній гімн вкладає в уста Марії Магдалини, першої, яка зустріла Воскреслого Ісуса в пасхальний ранок. Вона побігла до інших учнів та, задихавшись, звістила їм: "Я бачила Господа!" (Ів, 20,18). Також і ми, що пройшли через пустелю Чотиридесятниці та болючі дні Страстей, сьогодні зробимо місце для радісного переможного вигуку: "Він воскрес! Воистину Воскрес!"

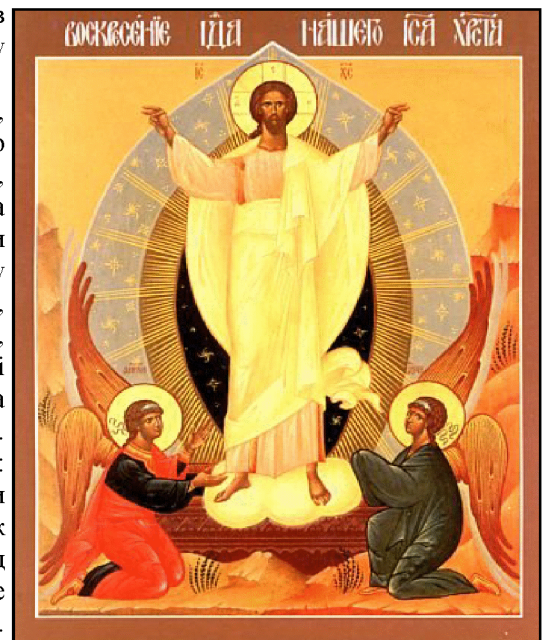
Кожен християнин наново переживає досвід Марії Магдалини. Це - зустріч, яка перемінює життя: зустріч з найнеперевршеною Людиною, яка дає нам досвідчити всю Божу доброту та істину, що визволяє нас від зла не в поверховий спосіб, тимчасовий, але звільняє нас від нього радикально, повністю нас зцілює та повертає нам нашу гідність. Ось чому Магдалина називає Ісуса "Моя Надія": тому що саме Він її відродив, подарував їй нове майбутнє, праведне життя, вільне від зла. "Христос - моя надія" означає, що кожне моє прагнення добра знаходить у Ньому реальну можливість: з Ним може надіятися на те, що моє життя буде добрим, повним,

вічним, тому що це Сам Бог став настільки близьким, що увійшов у нашу людську природу.

Але, Марія Магдалина, як і інші учні, мусіла побачити Ісуса, відкиненого провідниками народу, зв'язаного, бичованого, засудженого на смерть та розп'ятого. Це повинно було бути нестерпним, бачити уособлену Доброту, піддану людській злобі, Істину, висміяну брехнею, Милосердя, ображене помстою. Зі смертю Ісуса, здавалося, зазнала невдачі надія тих, які Йому довіряли. Але ця віра ніколи повністю не згасала: насамперед, у серці Пречистої Диви Марії, Матері Ісуса, цей вогник залишався палаючим навіть серед темряви ночі. Надія у цьому світі не може не рахуватися з жорстокістю зла.

І не лише мур смерті стоїть їй на перешкоді, але ще більше - загострені стріли заздрості та гордості, брехні та насильства. Ісус перейшов через цей смертельний вузол, щоб відкрити нам перехід до Царства життя. Була хвилина, в якій Ісус виглядав переможним: темрява огорнула землю, Боже мовчання було всеосяжним, а надія здавалася вже порожнім словом.

І ось, на світанку наступного після суботи дня, гріб знайдено порожнім. Потім Ісус з'являється Магдалині, іншим жінкам, учням. Віра відроджується ще живішою та сильнішою, як будь-коли раніше, вже непереможною, бо

ґрунтується на вирішальному досвіді: "Смерть і життя зустрілися в чудесному поєдинку. Господь життя був мертвий, але тепер тріумфує живий". Знаки воскресіння підтверджують перемогу життя над смертю, любові над ненавистю, милосердя над помстою: "Гріб живого Христа, слава воскреслого Христа, ангели - його свідки, полотно та його одяг".

Бажаю усім благодатної Пасхи!

Висловлюємо подяку друкарні "Місто НВ" за безкоштовний друк даного номеру газети

**ДРУКАРНЯ
МІСТО НВ**

м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53
тел. (0342) 55-94-93

Глава УГКЦ звернувся до української молоді

«Хто переможний – він одягнеться в одежі білі, і вже не викреслю його з книги життя, і визнаю ім'я його перед Отцем моїм» (Одкр. 3:5).

Улюблена в Христі українська молоде! Переживаючи Квітну неділю, яка безпосередньо підводить нас до таїнства Пасхи Господньої, знову звертаюся до вас зі своїм словом. Найперше хочу подякувати вам за всі можливості зустрічей та спілкування з вами впродовж останнього року.

Здійснюючи візити до наших громад у різних країнах світу, я шукав цих зустрічей. Свою радість з приводу пережитого хочу висловити словами блаженного Папи Івана Павла II: «Я чекав на вас і ви прийшли, і я вдячний вам за це!». Сьогодні Христова Церква через свої Богослужіння покликана нас до участі в особливій зустрічі: процесії мешканців Єрусалима зі своїми дітьми, які вийшли вітати довгоочікуваного Месію, що триумфально входить до своєї столиці. З усіх жестів, привітань і вигуків цієї події пропоную зупинитися на одній деталі. Євангелист Марко зауважує, що, готуючи для Ісуса осли, Його учні зняли свій одяг, поклали на ослика і лише тоді Христос сів на нього. У момент урочистого входу Христа до Єрусалима молоді люди впізнають у Тому, котрий іде на ослиці, Того, хто сидить на херувимах та, за висловом святого Івана Золотоустого, є «серафимів Господь і цар Ізраїля». А далі роблять щось подібне до того, що перед

Для сучасної молоді людини одяг має неабияке значення. Часто він є засобом її самовираження, тобто способом вияву власної особистості. Особливо звертають увагу на колір і найменші деталі свого вбрання ті, хто за його посередництвом маніфестує приналежність до певних молодіжних субкультур, угруповань чи товариств. Насправді, у такому підкресленні одягу дуже часто приховане глибоке прагнення молоді людини, щоб інші помітили всю її неповторність, оригінальність і красу.

У Святому Письмі одяг був, з одного боку, знаком чогось, що проминає. Псалмоспівець молитися до свого Творця: «Спервовіку світу ти заснував землю і небеса – діло рук твоїх. Вони загинуть, ти ж будеш стояти; все постаріється, немов одежа. Наче вбрання, ти їх міняєш, і вони пройдуть. Ти ж усе той самий, і літам твоїм кінця немає» (Пс. 101, 26 – 28). Людина, як істота створена для вічного, після свого гріхопадіння мала вбрання, зроблене самим Богом (Бут. 3, 21). Це було знаком певного протиріччя: створена для великого, вона живе в нікчемному, створена для вічності – живе у смертному, створена для слави – прикриває свій сором...

тим вчинили Христові учні: скидають свій одяг і стелять його під ноги ослиці на дорозі, якою мав проїхати Ісус (пор. Мр. 11, 7 – 8). Очевидно, що це не просто збіг обставин та випадкове повторення якогось звичного жесту. Тож постараймося разом відкрити його зміст.

Молодим людям притаманне інтуїтивне відчуття правди. Коли хтось видає бажане за дійсне або його зовнішній образ лише прикриває внутрішню порожнечу – вони таку особу одразу відчують. Це справджується як в побутовому, так і в релігійному житті. На цьому наголошував

вже пророк Ісаїя, коли казав: «Цей народ устами тільки мене почитає й губами тільки мене шанує: а серце своє віддалив від мене, і страх його передо мною – то лише вивчена заповідь людська» (Іс. 26, 13). Як часто молоді люди втомлені лише формальною приналежністю до церковного життя! Святі отці розуміли жест знімання одягу перед Христом як заклик не лише формально з Ним привітатися, а й покласти перед Ним усього себе, дозволити Його Слово пронизати все своє життя та стати

Його носієм у світі (пор. Блаж. Веда, In Marcum). До цього закликає нас і Божественна Літургія: «Самі себе, і один одного, і все життя наше Христу Богові віддаймо!»

Часто чуємо, що сучасна людина не може віднайти орієнтирів в особистому і суспільному житті. Нерідко вона намагається приховати внутрішню порожнечу за маскою зовнішньої безтурботності, розваг чи споживацтва. Однак, залишившись віч-на-віч зі своїм сумлінням, почувається позбавленою

власної гідності й не може не визнати, що її зовнішній образ, який вона демонструє іншим – «одяг», далеко не відповідає тому, що відбувається в її душі...

Благословення Господнє на вас!

† СВЯТОСЛАВ
Отець і Глава УГКЦ

Як підготувати великодній кошик

Викладач Еклезіології та Церковного права Українського католицького університету о. Михайло Димид, розповів УНІАН про традицію готувати великодній кошик і освячувати їжу, повідомила пре-служба УКУ.

«Воскресіння Христове приводить не тільки до духовної, але й до тілесної насолоди в прославленні Ісуса, який поборов смерть, і приніс людству нову перспективу Царства небесного», – говорить о. Михайло.

Що має бути у пасхальному кошику?

Підбір продуктів у кошику не є випадковим. Кожен продукт має символічне значення. Отець Михайло розповідає, що пасхальний кошик або «свячене» має складатися із таких наїдків: паска-бабка, сир-масло, яйце-писанка, шинка-ковбаса, хрін, букшпан-мірта, сіль.

Через такі прості насущні речі наші предки намагалися донести до нас Христову науку. Вміст пасхального кошика можна зрозуміти і спожити як слід лише тоді, коли думати про його духовне наповнення, а не матеріальне.

Пасхальні писанки та крашанки

Окреме місце в підготовці до Великодня займає малювання писанок. За словами о. Михайла, народження нового життя найкраще може бути представлене

ййцем. До нього додають знаки, які людина знаходить у природі. Така символіка була відома людству ще до християнства, це знаки приходу весни та відродження природи. Християни бачать у яйці народження вічного життя і воскресіння з мертвих. Пасхальна писанка – це як молитва, це надія на життя вічне.

Писанка – сире яйце, вкрите кольоровими геометричними або рослинними орнаментами, які символізують життя, достаток, вічний рух; натомість крашанка – варене яйце,

«Паска – ангельський хліб, яким став для нас Ісус Христос, символ воскресіння. Це хліб вічного життя, який зійшов з неба, нагодувавши людей духовною поживою», – розповідає священник. Випікання паски – важливий етап приготування до свята.»

«Паска – ангельський хліб, яким став для нас Ісус Христос, символ воскресіння. Це хліб вічного життя, який зійшов з неба, нагодувавши людей духовною поживою», – розповідає священник. Випікання паски – важливий етап приготування до свята. Більшість господинь мають свій рецепт, який передався їм ще від бабці. Вони неохоче змінюють рецептуру, щоб була не прогадати. Готувати тісто на паску треба у спокої, лише з хорошими думками, бо за інших обставин вона може не вдатися.

Сир і масло – це молочні страви, а молоко є первотвором, сировиною, яка не походить з діяльності людських рук, а є даром природи. За словами о. Михайла, як мати годує свою дитину молоком, так само сир і масло є символами жертвності та ніжності Бога. Божої

благодаті маємо прагнути, як немовля прагне материнського молока. Ці продукти накладають у невеликі посудини, а зверху малюють хрестик.

Яйце – символізує закритий простір, звідки виходить самостійне і неповторне життя.

Шинка-ковбаса – вказує на годоване теля, яке звелів заколоти добрий батько після повернення блудного сина додому. Це символ душевної радості, що приходить від сповнення людиною Божої волі.

Хрін робить людину міцнішою, так, як християнин, який приймає таїнство Сповіді під час пасхального періоду, душевно оздоровлюється.

Сіль – один із необхідних продуктів у житті людини, який додає смаку їжі. «Сіль означає якість зв'язку, оскільки союз між Богом і людьми відновлений через хрест і Воскресіння. Віруючий має зберігати чистоту свого серця, щоб наслідувати Христа, який сказав: «Ви – сіль землі» (Мт. 5:13)», – говорить о. Михайло.

Вічнозелена рослина (букшпан або мірта) – символ безсмертя і вічного життя. У пасхальному кошику, крім перерахованих вище продуктів, ще можуть бути сало, мак та пшоно. Нічого іншого у кошику не повинно бути.

Неодмінними атрибутами пасхального кошика є рушничок та свічка. Рушничок – це багатство ниток, сплетених любов'ю і розумом. Нитка символізує життя. Плетіння нитки є також символом вічності, бо це процес, який можна продовжувати безконечно. Свічка – світло, яке виноситься назовні між людей.

Віруючий має зберігати чистоту свого серця, щоб наслідувати Христа, який сказав: «Ви – сіль землі» (Мт. 5:13)»

фарбоване найчастіше в цибулинні, вживається в їжу. Господар або господиня розділює яйце між присутніми за столом, бажаючи кожному усякого добра.

Всі ці символічні продукти та речі є важливою частиною свята, за допомогою якої людина долучається до вищого та вічного.

Отець Михайло Димид на закінчення розмови побажав усім, хто споживатиме освячену паску, щоб була «на спасення душі, на здоров'я тілесне і захист проти недуг, всякого ворожого підступу». Дякуємо йому за побажання. Будемо сподіватися, що кожен з нас зуміє належним чином спожити усі святкові страви.

За матеріалами інтернет-видань

Заходи, присвячені збереженню ЖИТТЯ

У рамках відзначення Міжнародного дня молитви за ненароджених дітей (25 березня) Молодіжна комісія, Душпастирська місія у сфері охорони здоров'я, Бюро УГКЦ з питань екології Івано-Франківської архієпархії УГКЦ, молодіжні християнські й громадські організації міста та області реалізують план заходів під назвою «Рух за життя». Їхньою ціллю є заохотити до розуміння та усвідомлення моральних християнських цінностей, які би були покладені в основу побудови української сім'ї, родини, майбутнього українського народу.

Серед запланованих заходів були наступні:

1. Демонстрація фільму «У лоні» 23 березня 2012 р. у кінотеатрі «Люм'єр»;
2. Круглий стіл під назвою «Збережи життя» 26 березня 2012р. у залі засідань міської ради (вул. Грушевського, 21, каб. 301). *Детальніше про цей захід читайте далі.*

3. Проведення Хресної дороги ненародженої дитини від міського пологового будинку (вул. Сахарова) до церкви Різдва Пресвятої Богородиці (вул. Чорновола) 29 березня 2012р.

Віriamo, що ці заходи сприятимуть глибшому усвідомленню серед людей цінності кожного зачатого людського життя.

Круглий стіл в рамках акцій "Рух за життя"

26 березня в приміщенні міської ради Івано-Франківська організували „круглий стіл” „Збережи життя”, проблематикою якого було проведення абортів в Україні. Зустріч розпочали молитвою. Просили в Господа благословення і світлих думок, щоб знайти правильне рішення, яке відповідає не нашій, людській, волі, а волі Божій.

У заході взяли участь: о. Руслан П'яста, голова комісії „Душпастирська місія у сфері охорони здоров'я», о. Михайло Віхоть, представник Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ, Ірина Якимчук, завідувача жіночої консультації №1 міського пологового будинку; Ірина Репета, лікар міського пологового будинку; Ярослав Дубас, депутат міської ради; Валентина Казьмірук, голова громадської організації «Оновлення», лікар-гінеколог; Євген Романишин, працівник Медичного університету. Також були присутні представники спільнот та об'єднань: «Братства святого Йосафата», «Матері в молитві», «Сім'я майбутнього», «Клич», «Тризуб» ім. С. Бандери та інші.

Метою обговорення було торкнутися медичної та соціальної сторони питання абортів, погляду Церкви й молодіжних структур на цю проблематику і знайти шляхи її вирішення.

Про аборт, його вплив на здоров'я жінки, поширення у місті, області і Україні розповіла Ірина Якимчук. Вона наголосила, що аборт шкідливо впливає на здоров'я жінки, особливо, коли переривається перша вагітність, сприяє загостренню хронічних захворювань і часто призводить до безпліддя жінки, а також дає ще багато інших тяжких наслідків. Аборт – це й психологічний стрес, що може призвести до змін психіки і її захворювання. Жінка підсвідомо сприймає аборт як насильство над власним тілом і відчуває себе винною у вбивстві своєї ж дитини”.

Погляд Церкви на цю проблему розкрив о. Руслан П'яста: «Церква завжди стояла в обороні людського життя. Вона виступає категорично проти абортів. Ми говоримо про право жінки, але ніхто не питається про право дитини. Потрібно зрозуміти,

що життя – це дар Божий. Не лікар дає життя, не батьки, а Господь. Найбільшою проблемою є дехристиянізація нашого суспільства, тобто для сучасної людини, фактично, Бог перестав існувати як реальний і живий Бог, з Яким ми можемо спілкуватися і звертатися до Нього. Якщо б ми переживали цей особистий досвід зустрічі з Богом, то ми б так легко не здійснювали цей гріх вбивства. Ще один важливий момент: ми мусимо заохочувати молодь до збереження дошлюбної чистоти і подружньої вірності».

«Тема абортів торкається кожного, – каже Ярослав Дубас. – Некоректно, коли ми покладаємо відповідальність лише на когось одного, наприклад, на лікарів. На моє глибоке переконання, відповідальні ми всі».

Під час обговорення присутні вносили свої пропозиції для покращення ситуації, яка пов'язана з абортами в Україні. Пропозиції розглянуть, об'єднають і створять «Рух за життя», метою якого є боротьба за ненароджене, але вже зачаті дитя, за виховання культури відносин, за виховання нового покоління українців. Зустріч закінчили молитвою, щоб Господь дав своє благословення і світлі думки, щоб ми стояли в обороні людського життя.

www.novazorya.if.ua